

JÉZUS, HITÜNK SZERZŐJE ÉS BETELJESÍTŐJE

Március 5., szombat délután

Pál ugyanezt a szilárd célkitűzést szeretne volna látni a korinthusi hívők életében, hogy elnyerjék az örök élet koronáját. Tudta, hogy ha el akarják érni a Krisztus által számukra kitűzött eszményt, élethosszig tartó küzdelem áll előttük, amely alól nincs felmentés. Kérte őket tehát, hogy szabályszerűen küzdjenek, igyekezzenek napról napra megszentelődni és az erkölcsi tökéletességért harcolni. Felhívta őket egyszersemind, hogy vessenek el minden terhet, és törekedjenek a tökéletességre Krisztus Jézusban.

Pál a korinthusiak figyelmét a hajdani Izrael tapasztalataira irányította. Azokra az áldásokra, amelyek megjutalmazták engedelmeségüket, és azokra az ítéletekre, amelyek áthágásaikra következtek. Emlékeztette őket, hogy az Úr milyen csodálatos módon vezette ki a hébereket Egyiptomból: nappal felhő-, éjjel tűzoszlop védelme alatt. Így biztonságban vitte át őket Isten a Vörös-tengeren, míg az egyiptomiak, akik ugyanígy akartak átjutni, valamennyien a tengerbe fúltak. Ezáltal ismerte el Isten Izraelt saját gyülekezetének. „És mindnyájan egy lelki italt ittak, mert ittak a lelki kősziklából, amely követte őket, e kőszikla pedig Krisztus volt.” (1Kor 10:4) A héberek vezetője minden útjukban: Krisztus volt. A megütött kőszikla Őt jelképezte, akit az emberek törvényszegése miatt sebeznek meg, hogy az üdvösség forrása mindenkire kiáradhasson. – *Az apostolok története*, 315. o.

Amilyen biztos, hogy van személyes Megváltónk, annyira biztos az is, hogy van egy személyes, kegyetlen és álnok ellenségünk is, aki minden lépésünket követi, és abban ügyködik, hogy tévelygésre vezessen. Mivel álcázza magát, nagy sikereket érhet el. Ahol azt han-

goztatják, hogy az ördög nem is létezik, épp ott tevékenykedik a leginkább. (...)

Tűzzétek ki célul, hogy Krisztus iskolájának hűséges tanulói lesztek, és naponta megtanuljátok a mennyei képmáshoz igazítani az életeket. Fordítsátok tekinteteket az ég felé, és igyekezzetek elnyerni magasztos elhívásokat jutalmát, amit Jézus Krisztusban kaptatok. Türelemmel fussátok meg a keresztény futásokat, emelkedjétek felül minden kísértésen, legyen bármily fájdalmas vagy kízó is. Álljatok ellen az ördögnek, és akkor elfut tőletek. Közeledjétek Istenhez, és ha meg akarjátok tenni az első lépést a menny felé, akkor Ő kinyújtja karját felétek segítségül. Személyesen csak tőletek függ, hogy a feddhetetlenség Napjának fényében vagy a tévelygés sötétségében akartok-e járni. Isten igazsága csak abban az esetben lesz áldás számotokra, ha engeditek, hogy befolyásával tisztítsa meg a lelketeket. – *Sons and Daughters of God*, 79. o.

Az ókori sportolók, bár szigorú áldozatokat hoztak, mégsem voltak biztosak a győzelemben. (...)

A keresztény küzdelemben azonban nem így állnak a dolgok. A futása végén egyetlen embernek sem kell csalódnia, ha alávetette magát a feltételeknek. Senkitől sem lesz megtagadva a győzelem, ha lelkes és kitartó volt. A futás nem csak a gyorsaké, és a küzdelem nem csak az erőseké. A legerősebbel együtt a leggyengébb is elnyerheti a hervadhatatlan koronát. Mindazok, akik az isteni kegyelem ereje által életüket összhangba hozzák Krisztus akaratával, elnyerhetik a győzelmet. – *The Faith I Live By*, 369. o.

Március 6., vasárnap

A keresztény élet több, mint ahogy sokan gondolják. Nem csupán szelídségből, türelemből, alázatosságból és kedvességből áll. Ezek az erények fontosak, de szükség van bátorságra, erőfeszítésre, határozottságra és kitartásra is. Az az út, amelyet Krisztus mutat, keskeny út, az önmegtagadás ösvénye. Erre az útra csak erős jellemű, határozott emberek tudnak rálépni és nehézségek és csüggesztő körülmények árán is csak előre menni.

Kitartó emberekre van szükség, olyan emberekre, akik nem várnak arra, hogy útjuk simára legyen gyalulva, és hogy minden akadály le-

omoljon; olyan emberekre, akik új életre keltik az elcsüggedt munkások lankadó erőfeszítéseit; olyan emberekre, akiknek a szívét átmelegíti a keresztény szeretet, és kezük erős a Mester munkájának végzéséhez. – *A nagy Orvos lábnyomán*, 497. o.

„Habár kétszer ért csalódás – írta Isten embere [William Miller] –, nem vagyok sem levert, sem csüggedt... Most is éppoly szilárdan hiszek Krisztus eljövételében, mint korábban. Csak azt tettem, amit évekig tartó komoly megfontolás után ünnepélyes kötelességemnek tartottam... Egy dolgról meg vagyok győződve: csak azt prédikáltam, ami-ben hittem; és az Úr velem volt, hatalma megmutatkozott munkámban, és sok jó származott belőle.” (...)

Isten nem hagyta el népét. Lelke azokkal maradt, akik nem tagadták meg elhamarkodottan a kapott világosságot, és nem kárhoztatták az adventmozgalmat. Ezek a megpróbált, várakozó emberek e válság idején a Zsidókhöz írt levélben bátorító és intő szavakat találhattak: „Ne dobjátok el hát bizodalmatokat, melynek nagy jutalma van. Mert békeséges tűrésre van szükségetek, hogy az Isten akaratát cselekedvén elnyerjétek az ígéretet. Mert még vajmi kevés idő, és aki eljövendő, eljő, és nem késik.” – *A nagy küzdelem*, 407. o.

Isten minden emberre bízott valamilyen feladatot, és azt várja el, hogy kezdjünk el dolgozni ott, ahol vagyunk. Az Úr nem viheti végbe mindazt, amit eltervezett, míg az ember nem végzi el a rá eső részt.

Néha úgy tűnik, hogy túl rövid a hit karja ahhoz, hogy megérintesse Isten ruhájának legalább a szegélyét, azonban épp itt lép közbe az az ígéret, amely mögött maga Isten áll: „Akkor kiáltasz, és az Úr meghallgat, jajgatsz, és Ő azt mondja: Ímé, itt vagyok.” (Ésa 58:9)

Nem a mi erőfeszítéseink biztosítják a győzelmet. Az ígéret mögött meg kell látnunk Istent, és hinnünk kell benne. Ragadd meg hittel a végtelen hatalom karját! Isten hű, és teljesíteni fogja, amit megígért.

Kérdések merülnek fel, amelyekre nem találsz majd választ, bármilyen sokat küzdesz is érte. Ne pazarolj időt ezekre. Végezd a rád háruló feladatot, bízz az Úrban, hisz Ő a te bölcsességed. Az Ő feddhetetlensége jár előtted, és az elmédet kínzó kérdések biztos válaszra fognak találni. – *The Upward Look*, 133. o.

Március 7., hétfő

Ábrahám feltétlen engedelmessége az egyik legszembeszökőbb példája a hitnek és Istenre támaszkodásnak a Szentírásban. Csupán a pusztai ígérettel a legparányibb külső bizonyíték nélkül – hogy leszár-mazottai örökölni fogják Kánaánt – Ábrahám követte az utat, ahova Isten vezette, teljesen és szívből eleget téve a feltételeknek, biztos lévén, hogy az Úr híven teljesíti ígéretét. Az ősatya oda ment, ahol Isten kijelölte kötelességét; egyetlen gondolattal telepedett le a bálvány-imádó nemzetek közé: „Isten szólt; én engedelmeskedem a hangjának; Ő majd megvéd.”

Isten hírnökeinek ma is éppoly hitre és bizonyosságra van szüksége. Mégis sokan, akiket az Úr fel tudna használni, nem mennek előre, minden más fölött azt az egyetlen hangot hallva, egyetlen hangnak engedelmeskedve... Az Úr sokkal többet tenne szolgáláért, ha teljesen neki szentelnék magukat, többre becsülve szolgálatát minden rokon, földi kapcsolatnál. – *Bizonyságtételek*, IV. köt., 524. o.

Sátán szándéka, hogy elpusztítsa az emberek Istenbe vetett bizalmát; hogy elégedetlenné tegye őket életük körülményeivel; hogy rávegye őket azoknak az ismereteknek a keresésére, amelyeket Isten bölcsen eltakart előlük; és hogy megvessék azt, amit a menny kijelentett nekik szavában.

Sokan vannak, akik nyugtalanokká válnak, ha nem tudják ügyeik határozott kimenetelét. Nem tudják elviselni a bizonytalanságot, és türelmetlenségükben visszautasítják a várakozást, hogy meglássák Isten üdvösségét. A rossztól való félelem majdnem örületbe sodorja őket. Szabad utat engednek lázadó érzéseiknek, és szenvedélyes szomorúságukban ide-oda szaladgálnak, és igyekeznek mindazt megtudni, amit az Úr nem tárt a szemük elé. Ha bíznának Istenben, és kitartóan imádkoznának is, akkor megtalálnák a mennyei vigasztalást. Istennel való lelki közösségük lecsillapítaná zaklatott lelküket. A megfáradtak és a súlyosan megterheltek nyugalmat találnának lelküknek, ha Jézus-hoz mennének. – *Pátriárkák és próféták*, 686–687. o.

Isten népének mélyebb és szélesebb körű vallásos tapasztalatra kell szert tennie. Krisztus a példaképünk. Ha élő hittel és Isten szavának való megszentelt engedelmisséggel kinyilvánítjuk Krisztus szeretetét és kegyelmét, ha megmutatjuk, hogy helyes fogalmunk van gondvise-

léséről a munkában, akkor meggyőző erőt viszünk a világba. A magas állás nem tesz értékesé Isten szemében. Az Úr azzal a megszentelődéssel és hűséggel méri az embert, amivel Isten akaratát végzi. Ha maradék népe alázatosan és hittel jár előtte, akkor véghezviszi általuk örök szándékát, képessé teszi őket, hogy igazságát olyan összhangban dolgozva tárják a világ elé, amint az Jézusban él. Mindenkit felhasznál – férfiakat, nőket és gyermekeket –, hogy széjjelragyogtassa a világosságot, és népet hívjon el, mely hű lesz a parancsolataihoz. Isten népe Istenbe vetett hitének gyakorlásával a világ tudomására hozza, hogy Ő az igaz Isten, népének Istene. – *Bizonyságtételek*, IX. köt., 274. o.

Március 8., kedd

Az egyiptomi törvények szerint mindazoknak, akik elfoglalják a fáraók trónját, a papi rend tagjaivá is kellett lenni. Ez azt jelentette, hogy Mózes is – a trón nyilvánvaló örökösét – be kellett avatni a nemzet és az államvallás titkaiba... Mózes azonban – ámbár lelkes tanítvány volt – semmiképpen sem tudták rávenni arra, hogy részt vegyen a bálványistenek imáadásában és szolgálatában. Megfenyegették a királyi korona elvesztésével, és figyelmeztették, hogy a hercegnő is ki fogja tagadni, ha továbbra is állhatatosan ragaszkodik a héberek hitéhez. Mózes azonban továbbra is kitartott elhatározása mellett, hogy az egy Istenen, a menny és a föld Teremtőjén kívül senki és semmi mást nem imád és nem tisztel. – *Pátriárkák és próféták*, 245. o.

Nem mindig az a legbölcsebb, ha csak akkor teszünk lépéseket javak beruházására, ha kezünkben van a pénz, hogy teljesen befejezhessük. Munkánk építése során az Úr nem tesz mindig mindent világossá szolgálai előtt. Néha azzal próbálja ki népe bizalmát, hogy elvárja, hogy hittel haladjunk előre. Sokszor szoros és nehéz helyekre vezet, majd fölszólítja őket, hogy menjenek előre, mikor úgy látszik, mintha a Vörös-tenger vizét érintené lábuk. Ezek azok az idők – amikor szolgálainak imái komoly hittel szállnak fel hozzá –, mikor utat nyit előttük, és tágas helyre vezet őket.

Az Úr azt kívánja, hogy e napokban népe higgye, hogy olyan hatalmas tetteket visz végbe értük, mint Izrael gyermekeiért, mikor Egyiptomból Kánaánba vándoroltak. Rendelkezzenek elmélyült hittel, mely a legnehezebb körülmények között sem habozik követni Isten utasítá-

sait. „Menjetek előre!” – ez Isten parancsa népéhez. – *Bizonyságtételek*, IX. köt., 271. o.

Aki hátat fordít a világ élvezeteinek, és akár Mózes, inkább az Isten népével együtt szenved sanyargattatást, minthogy a bűn múló előnyét élvezze, aki becsesebb kincsnek tartja Krisztus gyalázatát a világ gazdagságánál, az a hű Mózesrel együtt elnyeri a halhatatlanság hervadhatatlan koronáját és a dicsőség örök mértékét. (...)

Az üdvözülésre törekvés nem gyerekjáték, amit ha tetszik, művelünk, ha nem, odahagyjuk. Szilárd céltudatot, fáradhatatlan igyekezetet követel, mely végül kivívja a győzelmet. Aki mindvégig állhatatos marad, üdvözül. Azok nyerik el az örök életet és a hervadhatatlan jutalmat, akik nem fáradnak bele a jótettekbe. (...) Aki részt vesz a Sátánnal és seregeivel vívott harcban, arra nehéz élet vár. Ne legyenek olyan fogékonyak a benyomásokra, mint a viasz, amit a tűz bármilyen alakúra tud olvasztani. Mint megbízható harcosok, viseljék el a nehézségeket. Álljanak őrhelyükön, s mindenkor álljanak helyt. – *Bizonyságtételek*, II. köt., 100–101. o.

Március 9., szerda

Izrael előrenyomuló serege azt tapasztalta, hogy azoknak a csodálatos dolgoknak a híre, amelyeket Isten a héberekkal cselekedett, megelőzte őket. A pogányok közül felismerték egyesek, hogy Ő az egyedül igaz Isten. A pogány asszony így tett bizonyságot a gonosz Jerikóban: „Bizony, a ti Istenetek, az Úr az Isten fenn a mennyben és lenn a földön.” (Józs 2:11) Amit Jahvéról így megtudott, szabadulását jelentette. „Hit által nem veszett el az engedetlenekkel együtt Ráháb...” (Zsid 11:31) Nem ő az egyedüli, akinek megtérése tanúsította Isten irgalmát azokkal a bálványimádókkal szemben, akik elismerik isteni tekintélyét. Az ország belsejében nagyszámú nép hagyott fel pogányságával; egyesültek Izraellel, osztozva a szövetség áldásaiban. (...)

Krisztus azért jött, hogy minden válaszfalat ledöntsön. Kitárta a templom minden helyiségét, hogy mindenki szabad utat találjon Istenhez. Szeretete oly széles, oly mély, oly teljes, hogy mindent áthat. Kivonja Sátán befolyása alól azokat, akiket a nagy csaló magtévészett. Trónjához emeli őket, ahhoz a trónhoz, amelyet ígérétének szivárványa vesz körül. – *Próféták és királyok*, 369. o.

A kereszténység nem ígér problémamentes életet. „Sok háborúságon által kell nekünk az Isten országába bemennünk.” (Csel 14:22) Szükség van erős hitre, bizalomra, amely meg van bizonyosodva afelől, Isten nem megengedi meg, hogy gyermekeit erejük feletti kísértés érje. Pál apostol a zsidókhoz intézett levelében rámutat arra, hogy mire képes az ilyen hit. Azokról tesz említést, akik még az üldözéssel és a halállal szemben állva sem veszítették el Istenbe vetett töretlen bizalmukat: „Akik hit által országokat győztek le, igazságot cselekedtek, az ígéreteket elnyerték, az oroszlánok száját betömték. Megoltották a tűznek erejét, megmenekedtek a kardélitől, felerősödtek a betegségből, erősek lettek a háborúban, megszalasztották az idegenek táborait... mások kínpadra vonattak, visszautasítván a szabadulást, hogy becsebb felátadásban részesüljenek.” (Zsid 11:33–35)

A hit hőseit ez a világ méltatlannak ítélte az életre, azonban a mennyben Isten fiaiként vannak számontartva, mint akik méltókká tettek erre a nagy dicsőségre. – *In Heavenly Places*, 268. o.

Az Istennek odaszentelt élet: áldozatos élet. Fel kell áldozni az alacsonyabb rendűt a magasabb rendűért; a földit a lelkiért; a mulandót az örökkévalóért. Isten nem kívánja akaratumkat megsemmisíteni, mivel éppen ezt felhasználva teljesíthetjük az Ő akaratát. Adjuk át neki akaratumkat, hogy megtisztítva, nemesebben adhassa vissza nekünk; így jutunk összhangba a mennyyel, s általunk szeretetének és hatalmának gazdagságát áraszthatja szét az emberiségre. Ha az önfejűnek és a keménynyakúnak annyira fájdalmas is ez az átadás, az Ige szerint mégis „jobb tenéked”. – *Gondolatok a hegyibeszédről*, 62. o.

Március 10., csütörtök

Mindnyájan futhatunk, és mindnyájan elnyerhetjük a díjat. Öltsük magunkra a mennyei kegyességeket, és a halhatatlanság koronájára függesztve tekintetünket tartsuk mindig szemünk előtt Jézust, a min-tát. Urunk a fájdalmak embere volt, aki jól tudta, mi a szenvedés. Álljon szüntelenül előttünk mennyei Urunk szerény, lemondó élete. S amikor a jutalomra emelve tekintetünket követni törekszünk Őt, akkor azzal a bizonyossággal tudjuk megfutni a versenyt, hogyha megteszünk minden tőlünk telhetőt, akkor biztosan elnyerjük a díjat. (...)

Mikor ez a hallatlan kilátás áll előttünk, miért ne tudnánk kitarással futni meg az előttünk lévő küzdőteret a hitünk szerzőjére és bevégzőjére függesztve tekintetünket? Ő mutatta meg nekünk az utat, Ő jelölte ki lábnyomával az út teljes hosszát.

Ezt az ösvényt járta be az Úr, s vele együtt mi is részt vehetünk a lemondásban és szenvedésben, mi is járhatunk ezen a vérevel kijelölt ösvényen. – *Bizonyságtételek*, 2. köt., 358–359. o.

Isten kegyelme nélkül erőfeszítéseink nem járhatnak tartós eredménnyel. Krisztus kegyelme által kell győznünk, és csak az Ő érdemei alapján soroltathatunk azok közé, akiknek a neve nem lesz kitörölve az életnek könyvéből. A győztesek Isten életéhez hasonló életet élnek, és viselik a győzők koronáját. Mivel oly nagy és örök jutalom vár ránk, türelemmel kell futnunk előre, szemeinket Jézusra, hitünk Szerzőjére és Bevégzőjére szegezve. (...)

El kell távolítani mindazt, ami beszenyezi a lelket, és meg kell tisztítani a szívet. Tudnunk kell, hogy mit is jelent az isteni természet részesévé válni, miután elszakadunk a világi kívánságok okozta romlástól. Elfogadod-e a végtelen áldozat által felkínált üdvösséget, hogy az isteni természet részesévé válhass? Isten az egyszülött Fiát adta, hogy halála által te halhatatlanságot és dicsőséget nyerhess. – *Signs of the Times*, 1891. június 15.

Adjátok fel önbizalmatokat, önteltségeket, kövessétek szelíd példaképeket; tekintsetek Jézusra, hitetek megkezdőjére és bevégzőjére, aki megvetve az örömet és dicsőséget, elszenvedte érettünk a kereszthalált, és nem törődött a gyalázattal. Ő volt egykor a bűneink következtében a csendes, megölt Bárány, aki miattunk megsebesítettett, megkínóztatott, és aki büntetésünk terhét viselte.

Ó, szenvedjünk hát Krisztusért mi is szívesen valamit! Feszítsük keresztre az „én”-t naponként, legyünk itt részeseivé Krisztus szenvedéseinek, hogy vele együtt mi is részessüljünk dicsőségében, hogy elnyerjük egykor a dicsőség, a halhatatlanság és az örök élet koronáját. – *Tapasztalatok és látomások*, 113–114. o.